

Verohallinto
PL 325
00052 VERO

Lausunto

Valtiovarainministeriö

21.12.2022

Viite / Diaarinumero
VN/33370/2022
VH/6369/00.04.05/2022

Valtiovarainministeriö on pyytänyt lausuntoa komission antamasta direktiiviehdotuksesta arvonlisäverosäännöiksi digiaikana Euroopan unionin neuvoston työryhmissä tapahtuvaa jatkokäsittelyä varten. Verohallinto esittää lausuntonaan seuraavaa.

Lyhyestä lausuntoajasta johtuen Verohallinto ei ole voinut kaikilta osin hahmottaa direktiivimuutosten vaikutuksia. Ehdotus (digipaketti) pitää sisällään kolme erillistä arvonlisäverotusta digiaikana koskevaa kokonaisuutta: digitaalinen raportointi (Digital Reporting Requirements = DRR), alustatalous (Platform economy) ja rekisteröinti (Single VAT registration). Yleisesti ottaen Verohallinto katsoo, että lainsäädäntöehdotukset edistävät niille asetettuja tavoitteita. Ehdotus parantaa olennaisesti tietojen saamista verovalvonnan käyttöön ja siten edistää myös harmaan talouden torjuntaa. Ehdotuksen tarkoituksena on hallinnollisen taakan vähentäminen ja verokertymän varmistaminen.

Selvitystyö ehdotuksen vaikutuksista

Digitaalisella raportoinnilla tarkoitetaan verovelvollisille asetettua velvollisuutta välittää digitaalisessa muodossa tietoa Verohallinnolle. Ehdotuksen mukaan sisämarkkinakaupan liiketapahtumiin otettaisiin käyttöön pakollinen digitaalinen EU-kaupan raportointijärjestelmä, mutta kansallisesti olisi mahdollista ottaa digitaaliset raportointivelvoitteet myös kotimaan kauppaan. Tarkoituksena olisi, että vuoteen 2028 mennessä EU:ssa käytössä olevat kansalliset transaktiokohtaiset raportointijärjestelmät olisivat yhteensopivia EU-kaupan digitaalisen raportointijärjestelmän kanssa. Ehdotettu digipaketti ja erityisesti EU-kaupan digitaalinen raportointijärjestelmä muuttaa arvonlisäveroraportoinnin kokonaisuutta sekä asiakkaiden että verovalvonnan näkökulmasta ja vaikutukset ovat erittäin laaja-alaiset ja moninaiset. Suomessa tulisi aloittaa pikimmiten selvitys- ja arviointityö direktiivin implementoinnin vaikutuksista.

Verohallinnon käsityksen mukaan tulisi selvittää, millaisia vaikutuksia EU-alueen digitaaliseen raportointijärjestelmään siirtymisellä ja yhteenvetoilmoituksen poistamisella sekä mahdollisella kotimaan kaupan digitaaliseen raportointijärjestelmään siirtymisellä olisi Verohallinnolle ja verovelvollisiin sekä näiden järjestelmiin. Lisäksi ottaen huomioon ehdotetun OSS-järjestelmän laajennusten käytännön (Single VAT

Verohallinto
Esikunta- ja oikeusyksikkö
Vääksyntie 4
Helsinki

www.vero.fi
puh. 029 512 000
faksi 029 512 6100
VEROH 0100/w 5.2012

registration) toteuttaminen suunnitellussa aikataulussa 1.1.2025 alkaen voi olla haastavaa Verohallinnon toimeenpanon näkökulmasta, sillä samanaikaisesti toteutettavana on myös pienyritysten erityisjärjestelmää eli SME-pakettia (EU 2020/285) koskevat muutokset. Muutoksilla on keskinäisriippuvuuksia sekä asiakkaiden menettelyllisten valintamahdollisuuksien kannalta että Verohallinnon järjestelmätoteutuksen kannalta. Jos muutokset haluttaisiin toteuttaa samanaikaisesti, tulisi niiden keskinäiset riippuvuus- ja vaikutussuhteet pystyä arvioimaan siten, että nämä voitaisiin huomioida SME-pakettia koskevassa järjestelmämuutosten määrittelyssä jo vuonna 2023. Tällaisen arvioinnin tekeminen on käytännössä haastavaa järjestelmämuutoksen hallitun läpiviennin edellyttämissä aikatauluissa, kun nyt esitetty digipaketti on vasta neuvostokäsittelyn alkuvaiheessa. Lisäksi aikataulun osalta on huomioitava se, että vuonna 2021 käyttöön otetussa OSS-järjestelmässä on edelleenkin ratkaisematta joitakin järjestelmän käytännön toimintaan liittyviä haasteita, jotka tulisi ratkaista ensin ennen laajennuksen käyttöönoton valmistelua.

Digipaketissa esitettyjen muutosten osalta on arvioitava asialliset riippuvuudet pienyritysten erityisjärjestelmään koskeva SME-paketin muutoksiin asiakkaiden näkökulmasta. Samalla asiakkaalla voisi jatkossa olla samasta myynnistä useita erilaisia raportoinnin menettelyvaihtoehtoja, kun voimassa olisivat sekä SME-paketti että OSS-laajennus. Eri raportointivaihtoehdot monimutkaistavat asiakasohjeistusta, mikä osaltaan voi lisätä virheiden riskiä ja siten lisätä verovalvontatarvetta, kun tahattomien tai tahallisten virheiden erottaminen toisistaan vaikeutuu.

Esimerkiksi pelkästään järjestelmävaikutusten arvioiminen luotettavasti on haastavaa. Verohallinto arvioi vuonna 2021, että liiketapahtumakohtaiseen eli transaktiokohtaiseen arvonlisäveroraportointiin siirtyminen kestäisi yritysten ja Verohallinnon järjestelmämuutosten vuoksi vähintään kuusi vuotta valmistelun aloittamisesta pakollisen laskukohtaisen raportoinnin käyttöönottoon. Arvio perustuu Verohallinnon omaan näkemykseen ja kokemukseen aiempien muutosten läpivientiin tarvittavasta ajasta eikä siitä ole käyty keskustelua yritysasiakkaiden tai sidosryhmien kanssa. **Ilman erillistä selvitystä Verohallinto ei voi luotettavasti esittää arvioita vaikutuksista Verohallinnon toimintaan, asiakkaiden toimintaan ja verovalvontaan. Yleisesti direktiiviehdotusten saattamiseksi hallitusti osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi oltava vähintään kaksi vuotta direktiivin voimaantulon jälkeen, kuten SME-paketissa tai alustatalousehdotuksen osalta. Suuremmissa muutoksissa, kuten digitaalisen raportoinnin toimeenpano ja toteutus tulisi arvioida tapauskohtaisesti erikseen, koska muutokset ovat laajalaisia ja niihin liittyy tietojärjestelmämuutoksia. Verohallinnon näkökulmasta selvitys tulisi tehdä yhteistyössä asiakkaiden ja sidosryhmien kanssa.**

Digitaalinen raportointi (Digital Reporting Requirements)

Verohallinto pitää hyvänä ehdotetun raportointimekanismin perustumista rakenteeseen, EU-standardin mukaiseen verkkolaskuun, joka osaltaan mahdollistaa yritysten taloushallinnon digitalisoitumisen ja automatisoitumisen sekä mahdollisesti saman tiedon hyödyntämisen myös muiden yritysten raportointivelvollisuuksien täyttämässä, jota kehitetään yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa Yrityksen Digitalous -hankkeessa. Verohallinto kannattaa kehittyneen teknologian hyödyntämistä veroraportoinnissa raportointivelvoitteista johtuvan hallinnollisen taakan keventämiseksi.

Verohallinto
Esikunta- ja oikeusyksikkö
Vääksyntie 4
Helsinki

www.vero.fi
puh. 029 512 000
faksi 029 512 6100
VEROH 0100/w 5.2012

Verohallinto kannattaa ehdotuksen mukaista kansallista liikkumavaraa sen suhteen, että Suomessa otettaisiin käyttöön direktiivin mahdollistama digitaalisten raportointivelvoitteiden käyttöönoton myös kotimaan kauppaa koskevassa raportoinnissa. Verohallinto on selvittänyt transaktiokohtaisen raportoinnin käyttöönoton edellytyksiä kansallisesti vuosina 2017–2021 käynnissä olleissa selvitysprojekteissa. Selvityksen perusteella Verohallinto on laatinut ehdotuksen transaktioraportoinnin käyttöönotosta Suomessa. Selvitys ehdotuksineen on toimitettu valtiovarainministeriölle 15.9.2020 (päivitetty versio toimitettu 19.10.2021). Selvityksessä arvioitiin transaktioraportoinnin käyttöönoton pienentävän arvonlisäverovajetta noin 160 miljoona euroa vuosittain yksityiskohtaisemman ja laajemman tietopohjan mahdollistaessa arvonlisäverovalvonnan tehostumisen myötä valvonnan reaaliaikaistessa sekä kohdistuessa paremmin riskiasiakkaisiin. Verohallinnon tekemän selvityksen mukaan transaktioraportointiin siirtyminen muun muassa vähentäisi virheiden määrää ilmoittamisessa sekä mahdollistaisi Verohallinnolle paremman näkyvyyden asiakkaiden liiketoimintaan, verovalvonnan parempaan kohdentumiseen ja mahdollistaisi asiakkaiden ennakkollisen ohjauksen ja neuvonnan.

Laskua koskevat muutokset

Direktiiviehdotuksessa esitetään laskua koskevia muutoksia kahdessa osassa 1.1.2024 ja 1.1.2028. Verohallinnon käsityksen mukaan ehdotettu muutos, että raportointi perustuisi rakenteisille verkkolaskuille, on oikeansuuntainen. Rakenteiset verkkolaskut mahdollistaisivat yritysten taloushallinnoin ja mahdollisen muun veroraportoinnin automatisoinnin. Rakenteisten laskujen käyttö on Suomessa verrattain laajaa.

Vuoden 2024 alusta lähtien verkkolasku ei edellytä enää vastaanottajan eli ostajan suostumusta. Verohallinto pyytää kiinnittämään huomiota yritysasiakkaiden valmiuteen vastaanottaa verkkolaskuja sekä siihen, miten niissä tilanteissa toimittaisiin, jos ostajalla ei olisi tarvittavaa kyvykkyyttä verkkolaskujen vastaanottamiseen. Verohallinto ehdottaa selvennettäväksi ehdotusta tältä osin. Sinällään havainto liittyy yritysten väliseen liiketoimintaan.

Direktiiviehdotuksessa esitetään, että laskuja ei tulisi hyväksyttää etukäteen esimerkiksi viranomaisen toimesta. Verohallinto kannattaa ehdotusta tämän osalta, koska hyväksymisellä ei olisi saavutettavissa selkeästi hahmotettavia hyötyjä ja menettely aiheuttaisi kustannuksia sekä Verohallinnolle että verovelvollisille lisäten hallinnollista taakkaa.

Direktiiviehdotuksessa esitetään kokoomalaskujen poistamista. Esityksestä tulisi käydä selvillä, mitä kokoomalaskulla tarkoitetaan. Verohallinto ehdottaa kokoomalaskun yksiselitteistä määrittelyä ja pyytää huomioimaan, että tietyissä tilanteissa kokoomalaskujen poistuminen voi aiheuttaa merkittäviä sopeutumistarpeita tietyille toimialoille.

Transaktiokohtaisesti annettavat tiedot

Direktiiviehdotuksen mukaan laskulta raportoitaisiin arvonlisäverodirektiivin laskutusvaatimusten mukaisia tietoja, joita täydennettäisiin esimerkiksi myyjän pankkiti-

litiedolla ja korjaus-/hyvityslaskun yksilöintitiedolla. Verohallinnon käsityksen mukaan raportoitavien tietojen perustuminen vain ja ainoastaan arvonlisäverodirektiivin laskutusvaatimusten mukaisiin tietoihin on kannatettava. Lähtökohtaisesti tulisi pidättäytyä vaatimasta sellaisten tietojen raportointia, joita ei voida tehokkaasti hyödyntää verovalvonnassa.

Ehdotuksen mukaan olisi raportoiva esimerkiksi luovutettujen tavaroiden määrä ja laatu tai suoritettujen palveluiden laajuus ja laatu. Verohallinnon käsityksen mukaan kyseistä tietoa ei ole mahdollista hyödyntää automaatioissa, sillä tieto ilmaistaan laskulla tyypillisesti vapaana tekstinä ja toisaalta esimerkiksi tullikoodeksin tai EAN-koodien käyttö ei olisi mahdollista ylipäättäen kuin tavarakaupan osalta eikä senkään osalta tyhjentävästi (esim. pienyritykset eivät useinkaan hallinnoi varastojaan EAN-koodien perusteella järjestelmän hintavuuden vuoksi). Yksittäisten tapausten arvonlisäverokäsittelyn oikeellisuuden varmistamiseksi tieto ei olisi kuitenkaan pääsääntöisesti riittävä, vaan lisätietoa kyseisestä tapahtumasta tulisi selvittää asiakkaalta. Tiedon raportointi ei siis toisi juurikaan lisähyötyä verovalvontaan, mutta monimutkaistaisi raportointivelvollisuutta ja siten lisäisi tahattomien raportointivirheiden riskiä. Lisäksi tiedon raportointiin voisi liittyä liikesalaisuuksia, mikä osaltaan lisäisi järjestelmän vaatiman tietoturvallisuuden ja järjestelmän sisältämien tietojen käyttöoikeuksien hallintaan liittyviä vaatimuksia. Tämän vuoksi kyseisen tiedon raportointia direktiiviehdotuksessa esitetyllä tavalla ei voitaisi pitää kannatettavana. On kuitenkin huomattava, että yhteisökaupan osalta tavarantoimittajan myynnin erittely raportoinnissa on tarpeen, ja tämä pitäisi ratkaista muulla tavoin, esimerkiksi laskustandardin sisältämien verokohtelukoodien laajentamisella ja käytöllä.

Direktiiviehdotuksessa esitetyn mukaisesti 226 artiklan 1 kohtaan lisätään alakohta 17, jonka mukaan transaktiokohtaisesti raportoitaisiin pankkitilin IBAN-numero, jolle laskun maksu suoritetaan tai muu tunniste, joka on yksiselitteisesti liitettävissä pankkitiliin. Verohallinto ehdottaa määritelmää muutettavaksi siten, että se tukee uusien mahdollisten maksuvälineratkaisujen kehittämistä, jotka eivät enää ole sidottuja pankkitiliin, kuten esimerkiksi virtuaalivaluutat, MobilePay -sovellus tai Pivo-lompakko.

Automaattisesta valvottavaa tietoa on "kyllä tai ei" -tyyppinen tieto. Esimerkiksi marginaaliverotusjärjestelmän soveltamistilanteet ovat asiakkaille haastavia ja useissa tapauksissa soveltaminen voi olla virheellistä. Koska myös kansallisten raportointijärjestelmien tulisi olla yhdenmukaisia EU-järjestelmän kanssa, Verohallinto ehdottaa raportoitaviin tietoihin lisättäväksi tiedon siitä, että onko marginaaliverotusmenettelyä sovellettu vai ei, ja onko kolmikantakauppaa sovellettu vai ei.

Jäsenvaltioiden mahdollisuus ottaa ostajan tunnus pakolliseksi laskutiedoksi myös kotimaan kaupan tilanteissa (227 artikla) ja artiklassa 273 esitetty raja kansallisen raportoinnin yhdenmukaisuuteen EU-järjestelmän kanssa. Näin ollen pohdittavaksi jää, että pitäisikö ehdotuksessa olla viittaus myös 227 artiklaan, jotta myös kotimaan kaupassa ostajan tunnustieto olisi pakollisesti raportoitava tieto, mikäli kyseinen jäsenvaltio on implementoinut 227 artiklan mahdollisuuden kansallisiin laskutusvaatimuksiinsa.

Verohallinto haluaa huomauttaa, että mitä laajemmin tietoja raportoidaan, sitä suurempi on tahattomien virheiden riski raportoiduissa tiedoissa ja riski raportoidun tiedon laadun heikkenemiseen. Tahattomat virheet eivät välttämättä aiheuttaisi riskiä

veromenetyksistä, mutta niiden selvittämiseen kuluu kuitenkin merkittävästi resursseja sekä asiakkailla että Verohallinnossa. Raportoivat tiedot tulisi rajata vain niihin tietoihin, jotka ovat tarkoituksenmukaisia ja välttämättömiä verovalvonnan kannalta.

Määraajat tietojen antamiselle

Direktiiviehdotuksessa esitetään myynti- ja ostolaskujen raportointia kahden päivän kuluessa siitä, kun lasku on laadittu tai se olisi pitänyt laatia. Verohallinto näkee haasteena yritysten näkökulmasta transaktiokohtaisesti raportoitavien tietojen reaaliaikaisuuden erityisesti ostolaskujen osalta. Kahden päivän määräaika tarkoittaisi käytännössä sitä, että verovelvolliset raportoisivat ostolaskut ennen niiden hyväksymistä. Tämä saattaa aiheuttaa verovelvollisille tarpeita ilmoittaa tietoja korjattuina uudelleen, joka vaikuttaa transaktiokohtaisesti raportoitavien tietojen oikeellisuuteen, vertailtavuuteen sekä ajantasaisuuteen. Pidempi raportointiaika transaktiokohtaisten ostolaskujen osalta antaisi verovelvollisille aikaa tarkistaa ja hyväksyä ostolaskut ennen niiden raportointia. Verohallinnon näkökulmasta ostolaskujen transaktioraportoinnin katsotaan olevan merkittävää siinä vaiheessa, kun velvolliset antavat arvonlisäveroilmoituksen, jossa ilmoittavat vähennettävän arvonlisäveron määrän, kuitenkin aina ennen sitä kuin arvonlisäveropalautukset olisivat menossa maksuun. Verohallinnon käsityksen mukaan ehdotettu kahden vuorokauden raportointiaika ostolaskujen osalta on epärealistinen.

Esitötetty arvonlisäveroilmoitus ja digituki

Direktiiviehdotuksessa esitetään, että jäsenvaltiot voivat kompensoida yrityksille aiheutuvia kustannuksia tuottamalla lisäpalveluita, kuten esitötetty arvonlisäveroilmoitus ja digituki. Esitötetty arvonlisäveroilmoitus on suunnattu helpottamaan pienten yritysten arvonlisäveroraportointia. On kuitenkin huomattava, että mikäli digitaalinen raportointi otetaan käyttöön vain EU:n alueella tapahtuvassa tavaroiden ja palveluiden kaupassa, ei esitötetty arvonlisäveroilmoitusta voida tuottaa pienimpien yritysten käyttöön muutoin kuin EU-kaupan osalta, jolloin sen käyttö ei muodostu tarkoituksenmukaiseksi ja raportointivelvollisuutta helpottavaksi. Esitötetty edellyttäisi transaktioraportointiin siirtymistä myös kotimaisten liiketoimien osalta. Esitötettyä ei ole tarkoituksenmukaista toteuttaa kaikkien arvonlisäveroilmoituksen tietokenttien osalta, mutta siitä huolimatta esitötetyn arvonlisäveroilmoituksen arvioidaan pienentävän yritysten hallinnollista taakkaa sekä helpottavan arvonlisäveroraportointia.

Lisäksi direktiiviehdotuksessa esitettiin jäsenvaltioiden mahdollisuus tukea pienimpiä yrityksiä raportointivelvollisuuksien täyttämiseksi. Pienimpien yritysten osalta raportointivelvollisuuksien tukeminen voi muodostua merkitykselliseksi ja kaupankäynnin EU:n alueella mahdollistavaksi. Ilman tukitoimia pienimmillä yrityksillä ei välttämättä ole taloudellisia resursseja digitaaliseen raportointiin tarvittavien järjestelmien tai järjestelmämuutosten käyttöönottoon, mikä voisi muodostaa esteen pienimpien yritysten kaupankäynnille EU:n alueella. Direktiiviehdotuksessa ei kuitenkaan otettu kantaa siihen, millaista tukea jäsenvaltiot voisivat tarjota digitaalisen raportoinnin osalta. Olisi tärkeää määritellä, millaista tukea jäsenvaltiot saavat tarjota pienten yritysten raportointivelvoitteiden täyttämiseksi ja millaiset toimenpiteet katsotaan esimerkiksi kielletyksi valtiontueksi tai kilpailua vääristäviksi toimiksi.

VIES-keskus ja suhde kansalliseen arvonlisäverovalvontaan

Direktiiviehdotuksessa (hallinnollisen yhteistyön direktiivin 904/2010 muutoksia koskeva ehdotusosio) esitetään, että kunkin jäsenvaltion tulisi välittää sille raportoidut liiketapahtumat keskitettyyn VIES-keskukseen (Central VIES) mahdollisimman reaaliaikaisesti, kuitenkin viimeistään vuorokauden kuluessa. Mahdollisuus yhdistää yhteisökaupan tapahtumatietoja esim. CESOP:ssa olevaan tietoon puoltaisi keskitetyn raportointijärjestelmän ratkaisua. On kuitenkin huomattava, että keskitetyn järjestelmän käyttöönotosta huolimatta verovalvontavastuu säilyy jäsenvaltioilla (verotusvaltio). Keskitetyn järjestelmän käyttöönottoon esityksen mukaisesti liittyy kuitenkin eräitä haasteita tai tilanteita, joiden käytännön toteutus ei käy riittävällä tarkkuudella ilmi ehdotuksesta. Esimerkiksi CESOP:in käyttökokemukset tulisi olla hyödynnettävissä ja käytössä ennen kuin lopullista päätöstä VIES-keskuksesta tehtäisiin.

Ensinnäkin järjestelmän tehokkaan toiminnan kannalta on olennaista varmistaa, että järjestelmä tuottaa luotettavat tiedot vertailutiedoksi kansallisten arvonlisäveroilmoitusten valvontaan siten, että vertailu näiden tietojen välillä voidaan toteuttaa automatisoidusti ja mahdolliset eroavaisuudet voidaan nostaa virkailijavalvontaan tarkemmin määriteltävien kriteerien perusteella.

Toiseksi on syytä korostaa, että EU-kaupan osto- ja myyntitietojen ristiin tarkistus toteutettaisiin keskitetyssä järjestelmässä, kun taas eroavaisuuksien selvittäminen kuuluisi jäsenvaltioiden vastuulle. Tähän liittyen on syytä huomata raportoitavien tietojen laatuun liittyvät haasteet (edellä kohta "Transaktiokohtaisesti annettavat tiedot"). Nyt esitetty malli on omiaan tuottamaan liikaa eroavaisuuksia, joille on olemassa asialliset perusteet. Esitetty malli ja jäsenvaltioiden oikeus keskitettyyn järjestelmään raportoitujen tietojen hyödyntämiseen näyttävät olevan myös osin ristiriidassa raportoitavien tietojen laajuuden kanssa.

Alustatalous (Platform economy)

Alustataloutta koskeva lainsäädäntöehdotus edistää asetettuja tavoitteita ja on perusteltu esitetyssä laajuudessa.

Rekisteröinti (Single VAT Registration)

Verohallinto kannattaa ehdotusta rekisteröinnin osalta. Ehdotettu malli voi kuitenkin tuoda haasteita verovalvonnalle käytännössä ja kokonaisuutena, koska valvottavat asiakkaat eivät ole Suomen rekistereissä ja valvottavat yritykset ovat ulkomailla. Jatkossa ulkomaisten yritysten valvonta perustuisi enenevässä määrin muista jäsenvaltioista toimitettuun tietoon, ja tämän valvonnan osalta tulisi seurata aktiivisesti myös nykyisen OSS-järjestelmän toimintaa ja siinä havaittuja mahdollisia haasteita verovalvonnan toteuttamiselle.

Direktiiviehdotuksen mukaan tulliviranomaisille annettaisiin pääsy IOSS-rekisteröidyn toimijan tietoihin. Lisäksi saataisiin tieto maahantuoduista tavaroista kulutusjäsenvaltioittain IOSS-tunnisteittain. Verovalvonnan näkökulmasta nämä muutokset parantavat merkittävästi väärinkäytösten havaitsemista ja mahdollisuuks-

sia verovalvontaan. Samoin se, että kolmansista maista kuluttajamyyntiä harjoittavien alustojen olisi pakollista rekisteröityä IOSS-järjestelmään parantaisi valvontamahdollisuuksia.

Asiakkaan näkökulmasta direktiiviehdotuksen muutokset voivat olla haastavia. Oikean järjestelmän ja ilmoitusmenettelyn valinta vaatii tarkkaa ja yksityiskohtaista asiakasohjausta. OSS-järjestelmän laajennukset sekä SME:n tuomat muutokset koskevat todennäköisesti samoja asiakkaita.

Arvonlisäverovelvollisten rekisterin pitäminen oikeasisältöisenä ja ajantasaisena edellyttää rekisteröintitoiminnolta aikaisempaa valvonnallisempaa otetta. Verohallinnon käsityksen mukaan rekisteritiedon laatuun eli paikkaansa pitävyyteen viitataan erityisesti "data quality" maininnalla, joka johtaa väistämättä vaatimukseen valvontatason nostosta. Ehdotus voisi aiheuttaa tarvetta arvonlisäverolain muutokselle siten, että tulisi lisätä säännökset arvonlisäverovelvollisten rekisteristä pois-
toon sekä arvonlisäverovelvollisten rekisteriin pääsyn estosta tilanteissa, joissa on epäily vilpistä ja väärinkäytöstä.

Pääjohtaja

Markku Heikura

Johtava asiantuntija

Anne Kaleva

Seuraavat dokumentit on allekirjoitettu keskiviikko 21. joulukuuta 2022

Lausunto_373178.pdf

(176833 byte)

SHA-512: 3358d1c4cbe816bc80c302e856a127a2dd638
dbdb3d6fd20d6b6ed284ac88cdec8440bd51d6c22630cd
0bcca51022f9ecd4cecfbdde7a00e54395bebd0ddbc37

Allekirjoitukset

21.12.2022 9.01.23 (CET)

Kaleva Anne

anne.kaleva@vero.fi
Allekirjoitettu pika-allekirjoituksella

21.12.2022 11.46.17 (CET)

Heikura Markku

markku.heikura@vero.fi
Allekirjoitettu pika-allekirjoituksella

Allekirjoituksen on sertifioinut Assently

Verohallinnon lausunto 21.12.2022 ; VH lausunto VIDA

Tämän tosittien aitouden varmistaminen voidaan tehdä skannaamalla oheinen QR-koodi. Voit tehdä tämän myös käymällä
<https://app.assently.com/case/verify>

SHA-512:

3358d1c4cbe816bc80c302e856a127a2dd638dbdb3d6fd20d6b6ed284ac88cdec8440bd51d6c22630cd0bcca51022f9ecd4cecfbdde7a00e54395bebd0ddbc37

Tästä tositteesta

Tämä dokumentti on allekirjoitettu Assently-palvelulla. Sähköisesti tunnistetun allekirjoituksen katsotaan olevan sähköisesti varmennettu. Suomen laki vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista 1/9/2009 määrittää, että sähköinen allekirjoitus on yhtä pätevä kuin perinteinen fyysinen allekirjoitus.

Assently AB, Org Nr 556828-8442
Assently AB | Hölländargatan 20, 111 60 Tukholma